

עין משפט
נר מצוה

קבא א ב מיי פ"ח מהל' גניזה הלכה יג יד סמג עשין עב טע"ט ח"מ ס"י רלא ספיק ד' קבב ג מיי שם הל' טו טע"ט שם ס"ח: קבב ד ה ר מיי שם הל' יג יד טע"ט שם ספיק ד' קבד ז ח מיי שם ס"ו הלכה יג סמג לאון קנב טע"ט ח"מ ס"י רלא ספיק יט:

תורה אור **השלם**

1 אבן שלמה וְצָדֵק יִיחֶה קִלְ אִיפֹה שְׁלֹמֹה וְצָדֵק יִיחֶה קִלְ לַמֶּנֶן יֵאָרְכוּ יָמָיו וְאֶחָד עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יֵי אֶלְדֵּיךָ נָתַן לָךְ: דברים כה טו
2 כי אֵת כָּל הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂו אֲנִישׁ הָאֶרֶץ אֲשֶׁר לַפְּעִיכִם וְתִשְׁמָטָה הָאֶרֶץ: ויקרא יח כו
3 בי תוֹעֵבֶת יִי אֶלְדֵּיךָ כֵּל עֲשֵׂה אֵלֶּה בִּל עֲשֵׂה עוֹל: דברים כה טו
4 וַיִּחַךְ מִנֹּרַע הַמִּלְכוּת וַיִּכְרַת אֹתוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאֶלֶּה וְאֵת אֵילֵי הָאֶרֶץ לְקַחַ:

5 כי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹמֵל הַתּוֹעֲבוֹת וְהָאֵלֶּה וְהַבְּרִיט וְהַבְּשׂוֹת הַנֶּעֱשֶׂת מִקִּדְּבָהּ: ויקרא יח כט

6 אם בְּחֻקֵּי תַלְבוֹ וְאֵת מִצְוֹתֵי שְׁמִירָתוֹ וְעֲשִׂיתִם אֹתָם: ויקרא כו ג
7 אִנִּי יִי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדֹּת לָקֶחַ עֲבָדִים וְאֶשְׁבֵר מַנְתָּ עַלְכֶם וְאֶרֶץ אֲתָכֶם קוֹמְמוֹתִי: ויקרא יג יג
8 וְאִם בְּחֻקֵּי תַמְאָס וְאִם אֵת מִשְׁפָּטֵי תַגְעַל נִפְשֵׁכֶם לִבְלֹחֵי שְׂעוֹת אֵת כָּל מִצְוֹת לְקַדְּבָם בְּרִית אֲתִי:

9 וְהָאֶרֶץ תִּשְׁבֹּב מִדָּם וְהָרֵץ אֵת בִּשְׁתֵּיהֶּיָּהּ תִּשְׁתַּחֲוֶה מִדָּם וְדָם דְּרֹגוֹ אֵת עוֹנֵם יַעֲוֶנֶן בְּמִשְׁפָּטֵי מָאָס וְאֵת חֻקֵּיהֶּי גַעְלָהּ וּפְשָׁעֶ: ויקרא כו מג

רבינו ירושם

השאר: אטו משום דגמר בלבו לקנות. יקנה מעשר והלא לא הוציא משפתיו לומר זה אני רוצה ולא הגבירו אי"כ בהם קנאו: דמקיים בנפשם ודוברי אמת בלבב. כדבר ספרא שהיה לו חמור למכור ובשעה שהיה קורא ק"ש בא אחת ואמר לו הגהו לי בכך וכך דמים ותהרצה בלבי ולא היה יכול להשיבו והוסיף לו עוד הלוקח דמים וכשגמר קריאת שמע אמר ליה ברמיס הראשונים אמרוי בלבי להגו לי לא אטול מפקך ההומפת ונגהו לי

ברמיס הראשונים: פ"סבא הטיטון. היינו שנקנה יין וישנן ומולוילי לשווקים ומכורו: מקנה מדותיו אחת ללי יום שמתחייב בתוכה השמן ובעובי אותו שמן כן המדה חסירה. ובעל הבית שאינו מכלל התועבות האלה ונכרתו וגו'. ההוא אלה דעירות לא אתי אלא לאורוי דעירות אפשר ברכת למעוטי מדות מכרת. אלא הואיל דברדות ליכא כרת מאי עורפיהו מדעירות איכא: דעירות אפשר בתשובה. דכל חיבי כריתות שלקו נפטרו מדי כרת: ומרות לא אפשר בתשובה דאין תשובה מועלת עד שיחזור הגולה וזה גזל חרבה בני אדם ואין יודע [מאידה] חטא גזל הדיוט הקדים חטא למעילה. דכתיב ונפש כי תחטא ומעלה מעל בזה' וכחש בעימיו: ויבגול גבוה הקדים מעילה לחטא. דכתיב כי תמעול מעל וחסאנה ורע געלה נפשם הרי ח'

פח:

אחד מעשרה בליישראל אי' לישראל. מלישנא דמתני' דייק דקמני אחד לעשרה ולא קמני אחד מעשרה ולאי"ת אמאי לא מני במתני' אחד ממאה ונראה לרשב"א לפרש דלא מיחייב גירומיו כלל מדאורייתא אלא כששוקל עשר ליטרין אצל צפחות מכאן אינו חייב מדאורייתא והא' דמניא לקמן היה מנבש ממנו שלשה רצעי ליטרא לא יאמר שוקל לי ג' רצעי ליטרא כו' לפי שהיה חייב הכרע על כל משקל ומשקל הני מילי גבי הכרעה דלאו דאורייתא וצמקום שנהגו:

התם אפשר בתשובה. ודוקא צעירות שאין צהן ממזרות אצל הבא על אשת איש והוליד ממנה בן או שחר עריות שיש צהן ממזרות וזה מעוות לא יוכל לתקן כדאמר י'(צ"צמות דף כה) וא"ל בתשובה והי"ך חיים אומר אע"פ שהוא מעוות לא יוכל לתקן מ"מ אפשר בתשובה (ו) שזוה לו הקצ"ה ס' דלא זוה אלא לעשות לו תשובה אצל גזלן שחשבותו הוא שיחזיר הגזילה כדכמיס והסיב את הגולה וגו' והיכא דגזל לרבים אינו יודע למי ישיב דאע"פ דאמר' (צ"ק דף ד:)' יעשה צהן כרבי רבים מ"מ ללא תשובה מעלייתא היא:

ובפ"ב בעשרים ושהי' מוהיה אס לא תשמעו וגו' מכאן אין נראה לר"י פירוש רצ נסים גאון דפירש דהאי דמחלקים וילן מאתם ננכים כשש שמי שצמות צין ר"ה לסוכות בלא יו"ט אע"פ שהיא פרשה קטנה ומחצצין מטוט ומסעי שגדולות יותר היינו משום דצעינן שימנו שניס וקללותיה שיש קללות צאתם ננכים ואין אנו רואים שיענסו מוכחות של שנה שעברה צשנה הבאה דהא הכא משמע דלא קרי קללות אלא צאס צחקותי וצוהיה כי תצוא דקאמר מואס לא תשמעו עד ואין קונה אצל משס ואין לא חשיב" קללות אצל נראה לר"י דלחיז אנו קורין לעולם אתם ננכים לפני ר"ה כדי להפסיק צפרשה צין קללות דשנה שעברה דוהיה כי תצוא לשנה הבאה^[כ] ולכן נמי לעולם אנו קורים צמדצר לפני עצרת כדי להפסיק צה צין קללות דאס צחקותי לעצרת שהוא ר"ה לפירות האילן שדונין על הפירות והכי אימת צנמס' מגילה (דף לא: ושס) דקורין קללות שצתורת כהנים לפני עצרת: מנין

מעשרה בלא דייקינן ליה הלכן חסורי מחסרה והכי קמני אחד מעשרה והכי קמני אחד מעשרה לעשרה בלא כן נראה צעיני. וטורח היה לתנא לזכיר^[כ] פעמים עשרה וחסיר האחד: ממני' דקמני אחד לי' בלא ואחד לג' ציבש איציעיא נהו היכי קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מי' בלא לי' דלא והוא דקין אחד מכ' ציבש לכ' דיבש דהיינו חלק אחד מד' מאות: או דלמא אחד מי' בלא לי' דלא וכן אחד מי' ציבש לכ' דיבש. דהיינו חלק אחד ממאתים ואחד מי' אתרריהו קאי. ונראה משום שהלל מדבך בכלי ואינו מטיף לו הכל כרץ להוסיף לו יותר מציבש: **עונשן של מדום.** אס עושה צהן עול: **מעונשן של עריות.** אס נכשל צהן: **שז נאמר צהן אל.** עריות דכחיז את התועבות האל וצמדות כחיז אלה דכחיז כל עושה אלה כל עושה עול: **ואלה קשה מאל.** דמש"ה הוסיף הכתוב צהן ה' לרבות ולהגדיל הקישוי: **צעירות נמי כחיז.** כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו [ויקרא יח:] **למעוטי מדום מכרת.** דס"ד אמיתא כיון דעול מדות נקראו תועבות ה"א הרי הן בכלל כל אשר יעשה מכל התועבות אי לא כתב אלה דמשמע מיעוט. ולא משום ג"ש דלפי' לא כתב אלה לא דיינין דאין אדם דן גזירה שז מעלמו אלא"כ למדו מרבותיו ולא מק"ו דהאי אפשר בתשובה והאי לא אפשר בתשובה דאין עונשין מן הדין אלא משמעותו כדפרשית: **ואלא מאי עודפיהו.** דמדות כיון דצעירות איכא כרת וצדיקה ליכא כרת: **אפשר ליה בתשובה.** עריות מועלת תשובה אי עביד ליה תשובה מעלייתא כדכחיז (וירמיו ג כב) שובו צנים שובצים ארפא משובותיכם ואמר' נמי (מכות דף כג.) כל חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתם אבל מדות שגזול את הרצים א"ל לו בתשובה שהרי תשובתו תלויה בהצבת גזילה דכחיז והשיב את הגולה (ויקרא ה) והוא אינו יודע למי יחזיר. ואע"פ דאמרין [צ"ק דף ז:] יעשה צהן כרבי רבים אין זו תשובה מעלייתא מאחר שאינו משיב לצעלים אלא שצירכו לו המנוע: גזל הדיוט הקדים צו חטא למעילה דכחיז (ויקרא ה) נפש כי תחטא ומעלה מעל בזה' וכחש צעמיתו וגו'^[כ] מיד המחלת הגזל קרי ליה חוטא משעת כפירה. וגבי הקדש כחיז [שס] כי תמעול מעל וחסאנה בשגגה דאינו נקרא חוטא עד שנהנה: **שלא כמדס הקצ"ה מדס צצר ודס.** שהקצ"ה רחמן וצרכתו מרובה מקללתו אצל אדם קללתו מרובה מצרכתו: **צעשרים ושתים.** מאס צחקותי עד קוממיות מאל"ף צבאס עד תי"ו צצקוממיות והיינו צעשרים ושתים אותיות שבאל"ף צי"ת לצד הכפולות. ומו"י"ו עד מ"ס שגנה אותיות:

מי מליטרא בלא לפי שבכל משקל מדיבק ממנו למאותים ואינו ממצה לו. ואחת מכ' בליטרא לכ' משקלות ביבש. מוסיף לו גירומין לפי שאינו מדבק כל כך בלף מאזנים: מקום שנהגו למדו בגסה. מי שקנוס סאה נהגין לשוקלה בידו: לא ימוד לו בדקה. כל כך בפני עצמו לפי שמדבק ממנו בכל פעם ומפסיד הלוקח: ומקום שנהגו למוד בדקה. שחיבי להכריע לו בכל פעם טפח: לא ימוד לו בגסה. לפי שממעת בהכרעות. מקום שנהגו לגדוש. אינו רשאי למחוק כדמפרש בגמ' : מנהיגים. דחיבי להכריע לו טפח: להכי כתב וימנא אחורתי צדק דרצק משלך ותן לו. אלא מנהי' דקמני דחיבי להכריע לו טפח היינו במקום שנהגו אחת מי' בליטרא לי' ליטרין אינו אחד מק' : איציעיא להו היכי קמני אחד מי' בליטרא בלא לי' ליטרין בלא דהיינו אחד מק'. ואחד מעשרים (א) בליטרא ביבש דהיינו אחד ממאתים לי' ליטרא דיבש. או דלמא אחד מי' במשקל בלא יחיב ליה (כ) כי שוקל ליה אחד מי' משקלות דלת ואחד מי' דיבש נמי חיקו: שזה. עריות: נאמר בלא אל. דכתיב את כל התועבות האל :וזה. במדות נאמר בלא אלה ה' יותר דכתיב כי תויעבב ה' אלוהיך כל עושה אלה כל עושה עול: גבי עריות נמי הא כתיב אלה. כמו במדות דכתיב כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו וגו'. ההוא אלה דעירות לא אתי אלא לאורוי דעירות אפשר ברכת למעוטי מדות מכרת. אלא הואיל דברדות ליכא כרת מאי עורפיהו מדעירות איכא: דעירות אפשר בתשובה. דכל חיבי כריתות שלקו נפטרו מדי כרת: ומרות לא אפשר בתשובה דאין תשובה מועלת עד שיחזור הגולה וזה גזל חרבה בני אדם ואין יודע [מאידה] חטא גזל הדיוט הקדים חטא למעילה. דכתיב ונפש כי תחטא ומעלה מעל בזה' וכחש בעימיו: ויבגול גבוה הקדים מעילה לחטא. דכתיב כי תמעול מעל וחסאנה ורע געלה נפשם הרי ח'

(א) צ"ל אחד מעשרים בליטרא לעשרים ליטרין דיבש. דהיינו אחד מד' מאות. (ב) נראה דל"כ כי שוקל ליה אחד י' משקלות דלת ואחד י' דיבש נמי.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

וחייב להכריע (א). המאזנים מנד הבשר טפח שהיה הבשר שוקל יותר מן הליטרא וצגמ' מוקי לה צמקוס שנהגו להכריע. וה"ה לעשרה ליטרות יחדד להכריע טפח כדאמר' צברייתא צגמרא [פסג.] ונותן הכרע אחד לכולן. ונראה צעיני דלפחות מליטרא לא צעי' הכרע טפח דנפיס

יותר מדאי הכרע טפח צדצר קל: היה שוקל לו עין צעי'. צלמאוס כנון צמקוס שאין מכריעין נותן לו לצד המשקל את גרומיו הכרעו דקמני אחד מעשרה בלא כו' וצגמ' מפרש לה. וצגמרא נפקא לן מקראי דחיז ליתן לו מוכר משלו לצד המשקל. וגירומיו לשון הכרעה הוא וכן הגרמה דשחיטה נמי לשון הכרעה והטייה הוא שמכריע ומטה את הסכין חוץ למקום שחיטה: **דדק. קצ:** לא ימוד בגסה. כסאה דהוי הפסד דלוקח דאין לו מששה קצין כי אס הכרע אחד ואוצד ה' הכרעו וואפילו צמקוס שמוחקין נמי אי אפשר למחוק כל כך צלמאוס (ב) א"פ^[א] משום שמוד לו צריות וצדקה מודד יותר וכשמודד בגסה מפסיד הקונה]: לא ימוד דדק. דמפסיד מוכר משום שאינו יכול למחוק כל כך: **למחוק.** את המדה: לא יגדוש. קונצנליי"ר בלע"ז. אע"פ שמוסיף לו שלש צצזלי גודשא כדמפרס צגמרא [פסג.] וכן לא ימחוק אע"פ שפוחת מן הדמים: **גב' מנהני מילי.** קא סלקא דעתך דצעי' אסא דלרצין להכריע טפח: **ולדק.** מיותר הוא למדרש אע"פ שאיפה שלימה מדדת דקך משלך ותן לו והיינו הכרעה וצמדה נמי למדוד צריות כדי שהיא יתר על צמדה: **היני יציב ליה עין צעי'.** האמרת דגזירת הכתוב הוא שיכריע צשעת המשקל: **אלא [רישא] צמקוס שנהגו.** כלומר אין גזירת הכתוב להכריע צשעת המשקל אלא צמנהנא תליא מילתא דאס רוצין להכריע צשעת המשקל תחת גירומיו דאחר מדידה הכרעות צידו ואותו הכרע כרצין טפח דאין הכתוב מקפיד אלא שיוסיף על המשקל או צשעת המשקל או לאחריו כן: **מנהני מילי.** דלרצין להוסיף על המשקל: **אחד מעשרה בליטרא.** כששוקלין י' ליטרין דהיינו

אחד ממאה (ס"א.) ומדמלרצין הכרעת טפח צמקוס שמכריעין דייק הכי דשיעור אחד ממאה צמשקל מכריע טפח והגירומין צמקוס הכרעה קיימי. ע"כ.) ומלישנא דמתניתין דקמני אחד לעשרה בלא ולא קמני אחד אחד (ע"כ.) ומפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מי' בלא לי' דלא וכן אחד מי' ציבש לכ' דיבש. דהיינו חלק אחד ממאתים ואחד מי' אתרריהו קאי. ונראה משום שהלל מדבך בכלי ואינו מטיף לו הכל כרץ להוסיף לו יותר מציבש: **עונשן של מדום.** אס עושה צהן עול: **מעונשן של עריות.** אס נכשל צהן: **שז נאמר צהן אל.** עריות דכחיז את התועבות האל וצמדות כחיז אלה דכחיז כל עושה אלה כל עושה עול: **ואלה קשה מאל.** דמש"ה הוסיף הכתוב צהן ה' לרבות ולהגדיל הקישוי: **צעירות נמי כחיז.** כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו [ויקרא יח:] **למעוטי מדום מכרת.** דס"ד אמיתא כיון דעול מדות נקראו תועבות ה"א הרי הן בכלל כל אשר יעשה מכל התועבות אי לא כתב אלה דמשמע מיעוט. ולא משום ג"ש דלפי' לא כתב אלה לא דיינין דאין אדם דן גזירה שז מעלמו אלא"כ למדו מרבותיו ולא מק"ו דהאי אפשר בתשובה והאי לא אפשר בתשובה דאין עונשין מן הדין אלא משמעותו כדפרשית: **ואלא מאי עודפיהו.** דמדות כיון דצעירות איכא כרת וצדיקה ליכא כרת: **אפשר ליה בתשובה.** עריות מועלת תשובה אי עביד ליה תשובה מעלייתא כדכחיז (וירמיו ג כב) שובו צנים שובצים ארפא משובותיכם ואמר' נמי (מכות דף כג.) כל חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתם אבל מדות שגזול את הרצים א"ל לו בתשובה שהרי תשובתו תלויה בהצבת גזילה דכחיז והשיב את הגולה (ויקרא ה) והוא אינו יודע למי יחזיר. ואע"פ דאמרין [צ"ק דף ז:] יעשה צהן כרבי רבים אין זו תשובה מעלייתא מאחר שאינו משיב לצעלים אלא שצירכו לו המנוע: גזל הדיוט הקדים צו חטא למעילה דכחיז (ויקרא ה) נפש כי תחטא ומעלה מעל בזה' וכחש צעמיתו וגו'^[כ] מיד המחלת הגזל קרי ליה חוטא משעת כפירה. וגבי הקדש כחיז [שס] כי תמעול מעל וחסאנה בשגגה דאינו נקרא חוטא עד שנהנה: **שלא כמדס הקצ"ה מדס צצר ודס.** שהקצ"ה רחמן וצרכתו מרובה מקללתו אצל אדם קללתו מרובה מצרכתו: **צעשרים ושתים.** מאס צחקותי עד קוממיות מאל"ף צבאס עד תי"ו צצקוממיות והיינו צעשרים ושתים אותיות שבאל"ף צי"ת לצד הכפולות. ומו"י"ו עד מ"ס שגנה אותיות:

לה כדמפרס ואילן: **עריות נאמר צהן אל.** כי את כל התועבות האל: **צמדות ככב כל עושה אלה כל עושה עול** אלה משמע לשון רבים: **צעירות נמי כחיז.** כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות וגו' [ויקרא יח:] **למעוטי מדום מכרת.** דס"ד יולף התועבות מועבות לג"ש. ופרשין לרבי וסא אמרינן דאין אדם דן ג"ש מעלמו אלא"כ למדה מרבו ורבו מרבו ורבו הלכה למשה מסיני ויתרן לי דהכי את לפרושי מכל התועבות מכל דצרים שכתוב צהן תועבות ואפי' מדות כיון דכחיז צהן תועבות אחא אלה ומעוט ולא קאי מכל אלה התועבות דכתיב לעיל מכל התועבות: **ואלא** כיון דצריעות איכא כרת וצמדות ליכא כרת תחת חומריהו מעריות ואמאי כתיב בזה אלה: **אפשר צפשוה.** דכל חייבי כריתות שלקו נפטרו מדין כרתן [מכות כג.] אי"כ בלא מלקות תשובה מועלת בכל דצר כדכחיז [והשע יד] שזבו צנים שובצים ארפא משובותיכם אי עביד תשובה מעלייתא כל ימיו כי אצל מדות דלוינו יודע למי ישיב ופשוטן תלויה בזהנא [ויקרא ה] ואינו יכול לקיים מקרא זה הלכך אי אפשר בתשובה מעלייתא דכל ימיו נוהשיב את הגולה קאי: גזל הדיוט הקדים צו חטא למעילה דכחיז [שס] ונפש כי תחטא ומעלה מעל וחסא צעמיתו דמדי בהצחתה חטא קרי ליה חטא. גבי הקדש כחיז [שס] תמעול מעל וחסאנה בשגגה מקדשי וגו' לא מיקרי חוטא' עד שנהנה בכר: **צעשרים ושתים** אותיות כדמפרס לקמיס אס צחקותי קוממיות אל"ף צבאס ושתים אמותיות שצאל"ף צי"ת לצד הכפולות. ומו"י"ו עד מ"ס שגנה אותיות:

מסורת הש"ס

(א) צצמות כא. (ב) ג"א ואלה קשה מאל. (ג) רש"י. (ד) צ"ל צמנהני (ע.) ה' ס"א אלא דלא זוה לו לעשות,

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה וחייב להכריע לו המאזנים וכו' צידד צריך להכריע טפח: (ב) ד"ה לא ימוד בגסה וכו' צלמאוס הס"ד ואח"כ מ"ה לא ימוד צדקה וכו' למחוק כל כך וצמדה מוחק יותר אי נמי משום שמוד לו בדקה צריות וכשמודד בגסה מבכיד ומפסיד הלוקח הס"ד: (ג) ד"ה גזל הדיוט וכו' דמדי בהצחתה גזול: (ד) תוס' ד"ה הסם וכו' שצוריה הקדים דלא זוה לו אלא לעשות תשובה:

לעני רש"י

קונצנליי"ר. לבלא על כל גרומיו פד שיצבור.

מוסף תוספות

א. דן[חן] דאתם צצבים לא צחיב כקללות אלא העברת ברית שהצבור ישראל בברית. שיעמ"ק בשם תוס' הראש. ב. שלא להסמיק ההקלות לראש השנה. תוס' מנהל לא:

פ' רשב"ם העקרי

וחייב לו' נכסות: [גב'] ומוס"מ. קס"ד דלהכרעה טפח קאי: **ולדק.** מיותר הוא לדרשה אע"פ שמהה שלימה אס נכחו למחוק יגדות מעט: ומיהו צמדה לא שייך להכריע כי אס צמשקל והוא דקין למדה שמודד יותר מן המדה כנון אס נכחו למחוק יגדות מעט: **סיני יציב ליה עין צעי'.** והא ציטורא קא עביד אע"פ שמשלס לו לצמק דשעשה שאז מודד צעינן דקך משקל דכמדי (וגרסי סג) ואיפה שלמה ולדק האי איפה דק: **אלא רישא צמקוס שנהגו.** להכריע תחת גירומיו דאחר מדידה ואתא לצאמעיעין דלואיה הכרעה ליתר היה טפח: **מוס"מ.** דלרצין ליתן יותר מדי מדת אחד מעשרה בליטרא כששוקל עשר ליטרין דהיינו חלק אחד ממאה. ונלישנא דמתני' קא דייק דקמני אחד לעשרה בלא ולא חסורי מחסרה והכי קמני אחד מעשרה לעשרה בלא כן נראה צעיני וטורח היה לתנא לזכיר^[כ] פעמים עשרה למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מתני' אחד מעשרה בלא לעשרה דלת וכן אחד מעשרים ציבש לעשרים דיבש דהיינו חלק א' מאחרע מאות חלקים או דלמא חלקי צעיני וטורח היה לתנא למכור שני פסותים עשרה וחסיר האחד: **אחד לעשרה בלא ואחד לעשרים ציבש איציעיא** לפו סיני קמני כו'. ולפרושי סיפא קאמי היכי קאמר מת